

Шановні студенти виконані роботи надсилайте на перевірку пошту:
Група П-31, викладач Бубненко О.О – bubnenkova.work@gmail.com
Група П-32, викладач Шиян О.М. - Shiuanoksana2020@gmail.com

ТЕРМІН ВИКОНАННЯ ДО 29.10.2021 р.

Тема 6.4. Правовий статус народного депутата України

Практична робота № 2

Тема: Вивчення форм діяльності народного депутата України

Мета: сформувати професійні навички та вміння щодо вирішення ситуацій та обставин, що визначають форми діяльності народного депутата України, навчити студентів характеризувати законодавчий процес за стадіями та послідовністю здійснення.

Студенти повинні:

знати: вимоги які ставляться до народного депутата, його права та обов'язки, форми діяльності;

вміти: вирішувати ситуації стосовно правового статусу народного депутата України, форм його діяльності.

Забезпечення заняття

Роздатковий матеріал:

Конституція України від 28 червня 1996 року.

Наочність:

наочний посібник «Конституційне право України» для студентів кооперативних технікумів і коледжів.

Технічні засоби навчання:

персональний комп'ютер, мультимедійний проектор.

Література:

1. Конституція України. Прийнята Верховною Радою 28 червня 1996 року // ВВР України.-1996. - № 30.- Ст. 141 (зі змінами і доповненнями).
2. Закон України «Про статус народного депутата» від 17 листопада 1992 року // ВВР України.- 1992. - 2790-ХІІ (зі змінами і доповненнями).
3. Закон України «Про банки та банківську діяльність» від 07 грудня 2000 року // ВВР України.- 2001. - № 2121-ІІІ (зі змінами і доповненнями)
4. Регламент ВРУ від 10 лютого 2010 року // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 29 (зі змінами і доповненнями).

Питання для актуалізації опорних знань

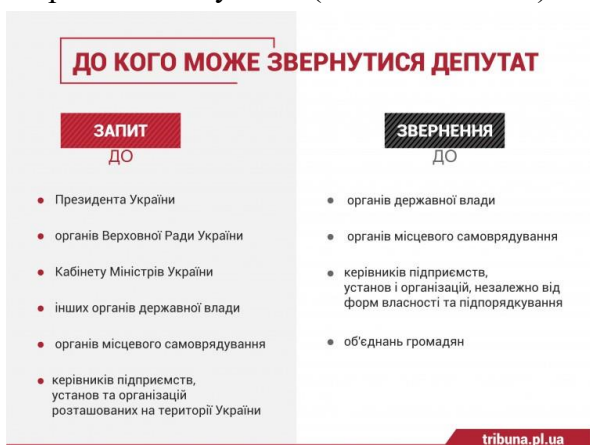
1. Назвіть вимоги які ставляться до народного депутата.
2. Визначте конституційний статус та склад Верховної Ради
3. Назвіть випадки дострокового припинення повноважень народного депутата України

Методичні рекомендації

Перед вирішенням ситуації з вивчення форм діяльності народного депутата України потрібно звернути увагу на те, що статус народного депутата визначається законами України «Про статус народного депутата», «Про Регламент ВРУ», «Про комітети ВРУ» та безпосередньо Конституцією

України. Для вирішення ситуації № 1 слід ознайомитися з Розділом II Закону України «Про статус народного депутата» (витяг додається).

При вирішенні ситуації № 2 слід врахувати відмінності між «депутатським запитом» і «депутатським зверненням» та звернутися до положень статей 15 та 16 Закону України «Про статус народного депутата» (витяг додається).

Також слід пам'ятати, що в Україні діє Закон України «Про банки та банківську діяльність» який визначає поняття «банківської таємниці» та режим доступу до даної інформації. Необхідно ознайомитися з Главою 10 Закону України «Про банки та банківську діяльність» (витяг додається).

Для вирішення ситуації № 3 необхідно звернутися до положень Конституції України в частині встановлення вимог до особи яка має намір стати народним депутатом України.

Для правильного вирішення ситуації № 4, слід пам'ятати що законодавство України встановлює вичерпний перелік обставин та регламентує порядок дострокового припинення повноважень народного депутата України. Необхідно звернути увагу на статті 4 та 5 Закону України «Про статус народного депутата» (витяг додається).

Законопроекти розглядаються Верховною Радою, як правило, за процедурою трьох читань. Розгляд і прийняття законопроекту за процедурою трьох читань включає:

1. перше читання – обговорення основних принципів, положень, критеріїв, структури законопроекту та прийняття його за основу;
2. друге читання – постатейне обговорення і прийняття законопроекту у другому читанні;
3. третє читання – прийняття законопроекту, який потребує доопрацювання та узгодження, в цілому.

Для вирішення ситуації № 5 треба ознайомитися з положеннями Глав 19 – 21 Регламенту Верховної Ради (витяг додається).

Зміст роботи

Ситуація № 1.

Ознайомившись з положенням Розділу II Закону України «Про статус народного депутата» визначте форми діяльності народного депутата та визначте права народного депутата в кожній із форм його діяльності, скориставшись даною таблицею:

Форми діяльності		
На пленарних засіданнях	Законодавча ініціатива	В депутатських групах та фракціях

--	--	--

Ситуація № 2.

Депутат Верховної Ради України Силіванов О.А. звернувся до керівництва приватного банку «Добробут» з вимогою надати йому інформацію про фінансову звітність банку за період 2010 – 2020 рр. Підставами для своєї вимоги депутат назвав: 1) на вимогу своїх виборців він має право на депутатський запит стосовно діяльності банку; 2) як депутат ВРУ він може звертатися до фінансових установ за будь-якою інформацією і ніхто не має права йому відмовити у її наданні чи ухилитися від пояснення.

Порівняйте поняття «депутатське звернення» і «депутатський запит».

депутатське звернення	депутатський запит

Що містить поняття інформація щодо банківської таємниці?

Як має діяти Голова вищезазначеного банку?

Ситуація № 3.

До центральної виборчої комісії звернувся громадянин України Шульга В.І. із заявою, що в ході передвиборних зборів за місцем проживання при висуненні кандидатів у депутати ВРУ йому було відмовлено у висуненні своєї кандидатури через те, що він проживає на території України сумарно 10 років (7 років після народження та 3 останні роки), займається приватною трудовою діяльністю, має не погашену судимість за вчинення корупційних діянь.

Поясніть чи є в даному випадку порушення законодавства?

Як має діяти центральна виборча комісія?

Ситуація № 4.

Визначте підстави дострокового припинення повноважень народного депутата України

Визначте процедуру та коло осіб що можуть ініціювати дострокового припинення повноважень народного депутата України

Ситуація № 5.

Порівняйте процедуру трьох читань за допомогою даної таблиці

	Суть читання	Строки надання законопроекту народним депутатам	Розгляд законопроекту	Особливості процедури	Рішення за результатами розгляду
<i>Перше читання</i>					
<i>Друге читання</i>					

<i>Третє читання</i>					

Висновок:

Домашнє завдання:

1. Закінчити роботу
2. Повторити лекційний матеріал

Викладач: Бубненко О.О.

Витяг
з Закону України «Про статус народного депутата» від 17.11.1992 р.
(зі змінами і доповненнями)

Стаття 4. Дострокове припинення повноважень народного депутата України

Повноваження народного депутата припиняються достроково у разі:

- 1) особистої письмової заяви про складення депутатських повноважень;
- 2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
- 3) визнання його судом недієздатним або безвісно відсутнім;
- 4) припинення його громадянства або виїзду на постійне проживання за межі України;
- 5) смерті;
- 6) порушення вимог частини першої статті 3 цього Закону.

Стаття 5. Порядок дострокового припинення повноважень народного депутата України

1. Рішення про дострокове припинення повноважень народного депутата відповідно до пунктів 1-5 статті 4 цього Закону приймається у десятиденний строк за поданням комітету, до компетенції якого входять питання депутатської етики, більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

2. У разі невиконання вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності повноваження народного депутата припиняються достроково на підставі закону за рішенням суду.

Комітет, до компетенції якого входять питання депутатської етики, розглядає відповідні матеріали і подає висновок Голові Верховної Ради України, який у десятиденний строк звертається до суду або повертає матеріали комітету з обґрунтуванням відмови у зверненні до суду. За дорученням Голови Верховної Ради України до суду з питання дострокового припинення повноважень народного депутата також може звернутися Перший заступник чи заступник Голови Верховної Ради України.

Комітет, до компетенції якого входять питання депутатської етики, у разі повернення Головою Верховної Ради України матеріалів з обґрунтуванням відмови у зверненні до суду розглядає їх і у випадку незгоди з ними вносить пропозицію про розгляд цього питання на засіданні Верховної Ради України.

За рішенням Верховної Ради України Голова Верховної Ради України зобов'язаний звернутися до суду для вирішення питання про дострокове припинення повноважень такого народного депутата. Верховна Рада України своїм рішенням також може зобов'язати звернутися до суду з питання про дострокове припинення повноважень народного депутата Першого заступника чи заступника Голови Верховної Ради України.

3. У разі дострокового припинення повноважень Верховної Ради України відповідно до Конституції України повноваження народних депутатів припиняються з моменту відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання.

Стаття 11. Права народного депутата України на пленарних засіданнях Верховної Ради України

Народний депутат на пленарному засіданні Верховної Ради України має право у порядку, передбаченому законом про регламент Верховної Ради України:

- 1) обирати і бути обраним на посади Голови Верховної Ради України, Першого заступника і заступника Голови Верховної Ради України;
- 2) обирати і бути обраним до органів Верховної Ради України;
- 3) пропонувати питання для розгляду Верховною Радою України або її органами;
- 4) виступати із законодавчою ініціативою у Верховній Раді України;
- 5) звертатися із депутатськими запитами, вимагати відповіді на них;
- 6) брати участь у дебатах, ставити запитання доповідачам, головуючому на засіданні;
- 7) виступати з обґрунтуванням своїх пропозицій і з мотивів голосування;
- 8) висловлювати свою думку щодо кожного питання, яке розглядається на засіданні;
- 9) висловлювати думку щодо кандидатів, які обираються чи призначаються на посади, звільняються з посад Верховною Радою України, а також щодо яких Верховна Рада України надає згоду на призначення і звільнення з посад;
- 10) порушувати питання про заміну головуючого на пленарному засіданні Верховної Ради України;
- 11) порушувати питання про довіру складу органів, утворених Верховною Радою України, а також посадовим особам, яких обрано, призначено на посади або щодо призначення на посади яких Верховною Радою України надано згоду у випадках, передбачених Конституцією України;
- 12) порушувати питання про перевірку діяльності підприємств, установ, організацій, розташованих на території України і щодо яких є дані про порушення ними законодавства України, про створення з цією метою тимчасових слідчих комісій;
- 13) передавати для внесення до протоколу і стенографічного бюлетеня засідання текст свого виступу, окремої думки, заяви, пропозиції і зауваження з питань, що розглядаються Верховною Радою України.

Народні депутати попередніх скликань, крім тих, повноваження яких припинено достроково у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком щодо них або за рішенням суду у разі невиконання вимоги щодо несумісності депутатського мандата, мають право бути присутніми на відкритих пленарних засіданнях Верховної Ради України на гостьових місцях.

Стаття 12. Право законодавчої ініціативи народного депутата України

1. Народний депутат має право законодавчої ініціативи, яке реалізується у формі внесення до Верховної Ради України:

- 1) законопроекту;
- 2) проекту постанови;
- 3) іншої законодавчої пропозиції.

2. Порядок внесення законопроекту, проекту постанови чи іншої законодавчої пропозиції на розгляд Верховної Ради України та порядок їх розгляду визначаються законом про регламент Верховної Ради України.

Стаття 13. Право народних депутатів України об'єднуватися в депутатські фракції (групи)

1. Народні депутати мають право об'єднуватися в депутатські фракції та депутатські групи.

2. Депутатські фракції (групи) утворюються, реєструються, діють, а також припиняють свою діяльність відповідно до закону про регламент Верховної Ради України та інших законів України.

3. Організація роботи депутатських фракцій (груп) регулюється законами та прийнятим відповідно до них Положенням про депутатську фракцію (групу).

4. Народний депутат має право бути членом лише однієї зареєстрованої депутатської фракції (групи).

5. Народний депутат має право вільно вийти зі складу депутатської фракції (групи).

6. Народний депутат може не входити до жодної зареєстрованої депутатської фракції чи депутатської групи.

7. Народний депутат як член депутатської фракції (групи) має право:

- 1) обирати та бути обраним до керівних органів депутатської фракції (групи);
- 2) брати участь у затвердженні Положення про депутатську фракцію (групу);
- 3) пропонувати питання для розгляду депутатською фракцією (групою);
- 4) вносити пропозиції до питань, які розглядаються на засіданні депутатської фракції (групи), виступати

з обґрунтуванням своїх пропозицій;

5) брати участь в обговоренні будь-якого питання, яке розглядається на засіданні депутатської фракції (групи).

8. Діяльність народного депутата у депутатській фракції (групі) визначається цим Законом, законом про регламент Верховної Ради України та Положенням про депутатську фракцію (групу).

Стаття 15. Право народного депутата України на депутатський запит

1. Народний депутат має право на сесії Верховної Ради України звернутися із запитом до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ та організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

2. Депутатський запит - це вимога народного депутата, народних депутатів чи комітету Верховної Ради України, яка заявляється на сесії Верховної Ради України до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності, дати офіційну відповідь з питань, віднесених до їх компетенції.

3. Депутатський запит вноситься у письмовій формі народним депутатом, а у випадку, передбаченому пунктом 34 частини першої статті 85 Конституції України, також на вимогу групи народних депутатів чи комітету Верховної Ради України.

4. Верховна Рада України приймає рішення про направлення депутатського запиту до Президента України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Рішення про направлення запиту до Президента України на вимогу народного депутата, групи народних депутатів чи комітету Верховної Ради України має бути попередньо підтримане не менш як однією третиною від конституційного складу Верховної Ради України.

5. Президент України, керівники органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, до яких звернуто запит, зобов'язані повідомити народного депутата, групу народних депутатів, комітет Верховної Ради України у письмовій формі про результати розгляду його (їх) запиту у п'ятнадцятиденний строк з дня його одержання або в інший, встановлений Верховною Радою України, строк.

Якщо запит з об'єктивних причин не може бути розглянуто у встановлений строк, Президент України, керівник відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, підприємства, установи,

організації, до якого звернуто запит, зобов'язаний письмово повідомити про це Голову Верховної Ради України та народного депутата, групу народних депутатів, комітет Верховної Ради України, який вніс (які внесли) запит, і запропонувати інший строк, який не повинен перевищувати одного місяця після одержання запиту.

6. Народний депутат має право брати безпосередньо участь у розгляді внесеного ним запиту керівником органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації.

7. На вимогу народного депутата керівник органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, якому адресовано запит, зобов'язаний повідомити народному депутату про день розгляду порушених у запиті питань завчасно, але не пізніше ніж за три дні до їх розгляду.

8. Відповідь на депутатський запит, внесений народним депутатом, надається відповідно Голові Верховної Ради України і народному депутату, який його вніс. Відповідь на депутатський запит, внесений групою народних депутатів, комітетом Верховної Ради України, надається відповідно Голові Верховної Ради України і народному депутату, підпис якого під запитом значиться першим, голові комітету Верховної Ради України. Відповідь надається в обов'язковому порядку і безпосередньо тим органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, до якого було направлено запит, за підписом його керівника чи посадової особи, керівником підприємства, установи та організації, об'єднання громадян, на ім'я яких було направлено запит.

9. Народний депутат, представник групи народних депутатів, комітет Верховної Ради України мають право дати оцінку відповіді на свій депутатський запит. По відповіді на депутатський запит може бути проведено обговорення, якщо на ньому наполягає не менше однієї п'ятої від конституційного складу Верховної Ради України.

10. При обговоренні відповіді на депутатський запит на засіданні Верховної Ради України повинні бути присутні у порядку, встановленому законом про регламент Верховної Ради України, керівники, до яких звернуто запит. Вони можуть уповноважувати інших осіб бути присутніми при обговоренні відповіді на запит лише у виняткових випадках із вмотивованим обґрунтуванням.

11. За результатами обговорення відповіді на депутатський запит Верховна Рада України приймає відповідне рішення.

Стаття 16. Право народного депутата України на депутатське звернення

1. Народний депутат має право на депутатське звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності та підпорядкування, об'єднань громадян з питань, пов'язаних з депутатською діяльністю, і брати участь у розгляді порушених ним питань.

Депутатське звернення - викладена в письмовій формі пропозиція народного депутата, звернена до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян здійснити певні дії, дати офіційне роз'яснення чи викласти позицію з питань, віднесених до їх компетенції.

2. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян, яким адресовано депутатське звернення, зобов'язані протягом 10 днів з моменту його одержання розглянути і дати письмову відповідь. У разі неможливості розгляду звернення народного депутата у визначений строк його повідомляють про це офіційним листом з викладенням причин продовження строку розгляду. Строк розгляду депутатського звернення, з урахуванням продовження, не може перевищувати 30 днів з моменту його одержання.

Депутатське звернення до правоохоронного органу або його посадової особи може бути розглянуто регіональним підрозділом цього органу, до компетенції якого безпосередньо належить вирішення порушених народним депутатом питань. Керівник регіонального підрозділу зобов'язаний надати відповідь народному депутату з дотриманням строків, визначених цією статтею.

3. Народний депутат, який направив звернення, може бути присутнім при його розгляді, про що він повідомляє відповідний орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян, яким адресовано депутатське звернення. Посадова особа, відповідальна за розгляд звернення народного депутата, зобов'язана завчасно, але не пізніше ніж за день повідомити народного депутата про час і місце розгляду звернення.

4. Вмотивована відповідь на депутатське звернення повинна бути надіслана народному депутату не пізніше як на другий день після розгляду звернення. Відповідь надається в обов'язковому порядку і безпосередньо тим органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, до якого було направлено звернення, за підписом його керівника чи посадової особи, керівником підприємства, установи та організації, об'єднання громадян, крім випадків, установлених цим Законом.

Витяг
з Закону України «Про банки та банківську діяльність» від 07. 12. 2000 р.
(зі змінами і доповненнями)

Стаття 60. Банківська таємниця

Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам при наданні послуг банку, є банківською таємницею.

Банківською таємницею, зокрема, є:

- 1) відомості про банківські рахунки клієнтів, у тому числі кореспондентські рахунки банків у Національному банку України;
- 2) операції, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, здійснені ним угоди;
- 3) фінансово-економічний стан клієнтів;
- 4) системи охорони банку та клієнтів;
- 5) інформація про організаційно-правову структуру юридичної особи - клієнта, її керівників, напрями діяльності;
- 6) відомості стосовно комерційної діяльності клієнтів чи комерційної таємниці, будь-якого проекту, винаходів, зразків продукції та інша комерційна інформація;
- 7) інформація щодо звітності по окремому банку, за винятком тієї, що підлягає опублікуванню;
- 8) коди, що використовуються банками для захисту інформації;
- 9) інформація про фізичну особу, яка має намір укласти договір про споживчий кредит, отримана під час оцінки її кредитоспроможності.

Інформація про банки чи клієнтів, що збирається під час проведення банківського та валютного нагляду, становить банківську таємницю.

Інформація про банки чи клієнтів, отримана Національним банком України відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від органу банківського нагляду іншої держави для використання з метою банківського нагляду або запобігання легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, чи фінансуванню тероризму, становить банківську таємницю.

Положення цієї статті не поширюються на інформацію, яка підлягає опублікуванню. Перелік інформації, що підлягає обов'язковому опублікуванню, встановлюється Національним банком України та додатково самим банком на його розсуд.

Національний банк України видає нормативно-правові акти з питань зберігання, захисту, використання та розкриття інформації, що становить банківську таємницю, та надає роз'яснення щодо застосування таких актів.

Стаття 61. Зобов'язання щодо збереження банківської таємниці

Банки зобов'язані забезпечити збереження банківської таємниці шляхом:

- 1) обмеження кола осіб, що мають доступ до інформації, яка становить банківську таємницю;
- 2) організації спеціального діловодства з документами, що містять банківську таємницю;
- 3) застосування технічних засобів для запобігання несанкціонованому доступу до електронних та інших носіїв інформації;
- 4) застосування застережень щодо збереження банківської таємниці та відповідальності за її розголошення у договорах і угодах між банком і клієнтом.

Службовці банку при вступі на посаду підписують зобов'язання щодо збереження банківської таємниці. Керівники та службовці банків зобов'язані не розголошувати та не використовувати з вигодою для себе чи для третіх осіб конфіденційну інформацію, яка стала відома їм при виконанні своїх службових обов'язків.

Банк має право надавати інформацію, яка містить банківську таємницю, приватним особам та організаціям для забезпечення виконання ними своїх функцій або надання послуг банку відповідно до укладених між такими особами (організаціями) та банком договорів, у тому числі про відступлення права вимоги до клієнта, за умови, що передбачені договорами функції та/або послуги стосуються діяльності банку, яку він здійснює відповідно до статті 47 цього Закону.

Органи державної влади, юридичні та фізичні особи, які при виконанні своїх функцій, визначених законом, або наданні послуг банку безпосередньо чи опосередковано отримали в установленому законом порядку інформацію, що містить банківську таємницю, зобов'язані забезпечити збереження такої інформації, не розголошувати цю інформацію і не використовувати її на свою користь чи на користь третіх осіб.

У разі заподіяння банку чи його клієнту збитків шляхом витоку інформації про банки та їх клієнтів з органів, які уповноважені здійснювати банківський нагляд, збитки відшкодовуються винними органами.

Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці

Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:

1) на письмовий запит або з письмового дозволу відповідної юридичної чи фізичної особи. Інформація щодо рахунка умовного зберігання (ескроу) та операцій за ним розкривається також на письмовий запит бенефіціара. Інформація про залишок коштів на банківському рахунку, майнові права на кошти на якому є предметом обтяження, операції за ним, обтяження, стосовно яких до банку надійшли повідомлення, у тому числі взяті банком на облік, інші обмеження права розпоряджання рахунком розкривається також на письмовий запит обтяжувача, якщо право обтяжувача на отримання відповідної інформації передбачено правочином, на підставі якого виникає таке обтяження;

2) за рішенням суду;

3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Державному бюро розслідувань, Національній поліції, Національному антикорупційному бюро України, Антимонопольного комітету України - на їх письмову вимогу стосовно операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;

3¹) органам прокуратури України, Державному бюро розслідувань, Національному антикорупційному бюро України у справах щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості в межах їх компетенції - на їх письмову вимогу щодо операцій за рахунками конкретної юридичної особи, фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності або фізичної особи за конкретний проміжок часу із зазначенням контрагентів;

3²) Національному антикорупційному бюро України в межах його компетенції, у тому числі у справах щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості, - на його письмову вимогу щодо рахунків, вкладів, правочинів, операцій за рахунками або без відкриття рахунків конкретної юридичної особи, фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності або фізичної особи за конкретний проміжок часу із зазначенням контрагентів;

4) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику:

а) на його письмову вимогу щодо наявності банківських рахунків;

г) у випадках та в обсязі, визначених Угодою між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США "Про податкові вимоги до іноземних рахунків" (FATCA) та іншими міжнародними договорами, що містять положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або укладеними на їх підставі міжвідомчими договорами. Порядок розкриття такої інформації встановлюється Національним банком України;

5) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, на його запит щодо фінансових операцій, пов'язаних з фінансовими операціями, що стали об'єктом фінансового моніторингу (аналізу) згідно із законодавством щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також учасників зазначених операцій;

6) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям на їхню письмову вимогу з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", стосовно наявності та/або стану рахунків боржника, руху коштів та операцій на рахунках боржника за конкретний проміжок часу, а також про інформацію щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;

7) Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у випадках самостійного подання банком інформації про банк як емітент та адміністративних даних відповідно до законів про цінні папери та фондовий ринок;

8) за рішенням суду Національному агентству з питань запобігання корупції стосовно наявності та стану рахунків, операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи, фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності відповідно до Закону України "Про запобігання корупції";

9) іншим банкам у випадках, передбачених цим Законом та Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

10) Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, на його письмову вимогу у зв'язку із здійсненням ним виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, - щодо наявності та стану рахунків, операцій за рахунками конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності;

11) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, з метою здійснення верифікації та моніторингу державних виплат на його запит щодо банківських рахунків фізичних осіб, яким призначено, нараховано та/або здійснено державні виплати, а також

фізичних осіб, які звернулися за призначенням державних виплат, операцій списання з рахунків та/або зарахування на рахунки і залишки за такими рахунками на визначену дату або за конкретний проміжок часу.

Витяг
з Регламенту Верховної Ради України від 10.02.2010 р.
(зі змінами і доповненнями)

Стаття 112. Строки надання народним депутатам висновків до законопроектів, підготовлених до першого читання

1. Висновок, підготовлений головним комітетом до першого читання законопроекту, висновки відповідних комітетів та інші супровідні документи до нього надаються народним депутатам не пізніше як за сім днів до дня розгляду цього законопроекту на пленарному засіданні Верховної Ради.

Стаття 113. Порядок розгляду законопроектів у першому читанні

1. Розгляд законопроекту в першому читанні, як правило, проводиться за процедурою повного обговорення законопроектів (стаття 30 цього Регламенту).

2. При розгляді законопроекту в першому читанні Верховна Рада може прийняти процедурне рішення про обговорення проекту за скороченою процедурою.

3. Обговорення за скороченою процедурою не допускається при розгляді проектів кодексів та інших законопроектів, у яких кількість статей, пунктів понад 100.

4. Після завершення обговорення законопроекту в першому читанні проводиться голосування щодо прийняття одного з рішень, передбачених статтею 114 цього Регламенту.

Стаття 114. Рішення за наслідками розгляду законопроекту в першому читанні

1. За наслідками розгляду законопроекту в першому читанні Верховна Рада може прийняти рішення про:

1) прийняття законопроекту за основу з дорученням головному комітету підготувати його до другого читання;

2) відхилення законопроекту;

3) повернення законопроекту суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання або направлення його до головного комітету для підготовки на повторне перше читання, визначивши при цьому основні положення, принципи, критерії, яким повинен відповідати доопрацьований законопроект чи його структурні частини;

4) опублікування законопроекту у визначеному Верховною Радою друкованому засобі масової інформації для всенародного обговорення, доопрацювання його головним комітетом з урахуванням наслідків обговорення і подання на повторне перше читання.

2. Верховна Рада після прийняття законопроекту за основу може прийняти рішення про прийняття законопроекту в цілому, за умови дотримання вимог цього Регламенту (частина четверта статті 102).

3. Законопроект вважається відхиленим, якщо жодне з рішень, зазначених у пунктах 1, 3, 4 частини першої цієї статті, не підтримано необхідною кількістю голосів народних депутатів. Здійснення таким чином відхилення законопроекту заноситься до протоколу пленарного засідання як рішення Верховної Ради і має наслідки, передбачені цим Регламентом (частина друга статті 107).

Стаття 115. Особливості процедури повторного першого читання законопроекту

1. Законопроект на повторне перше читання подається у визначений Верховною Радою строк, але не пізніше 30 днів після дня його попереднього розгляду, у новій редакції, підготовлений головним комітетом та/або суб'єктом права законодавчої ініціативи, з висновками головного та інших комітетів і розглядається в порядку, передбаченому цим Регламентом (статті 112, 113).

2. Строки подання на повторне перше читання законопроекту, щодо якого прийнято рішення про всенародне обговорення, визначаються окремою постановою Верховної Ради.

3. Головний комітет та/або суб'єкт права законодавчої ініціативи, які відповідно до рішення Верховної Ради підготували законопроект на повторне перше читання, мають право на доповідь.

Стаття 117. Строки надання народним депутатам законопроектів, підготовлених до другого читання

1. Законопроект, підготовлений до другого чи повторного другого читання, висновок головного комітету та інші супровідні документи до нього надаються народним депутатам не пізніше як за десять днів до дня розгляду цього законопроекту на пленарному засіданні Верховної Ради.

2. Законопроект, підготовлений до другого чи повторного другого читання, має бути завізований керівником секретаріату головного комітету та підписаний головою цього комітету.

Текст такого законопроекту опрацьовується в юридичному і редакційному підрозділах Апарату Верховної Ради. Висновки юридичної експертизи та редакційного опрацювання підписуються керівниками відповідних підрозділів та додаються до супровідних документів, які надаються народним депутатам разом із законопроектом. Такі висновки можуть бути враховані головним комітетом під час підготовки законопроекту до другого чи повторного другого читання.

Стаття 119. Розгляд законопроектів у другому читанні

1. Під час розгляду законопроекту в другому читанні Верховна Рада проводить його постатейне обговорення та голосування. У разі необхідності можуть обговорюватися і ставитися на голосування окремі частини, пункти, підпункти, речення або статті.

2. Верховна Рада може прийняти процедурне рішення про розгляд законопроекту розділами, частинами з проведенням щодо них самостійного обговорення і голосування. Таке процедурне рішення може прийматися після обговорення за скороченою процедурою.

3. До початку чи у ході обговорення законопроекту в другому читанні може бути внесена пропозиція про обговорення і голосування спочатку тих структурних частин законопроекту, які містять основні, вирішальні або зумовлюючі положення щодо його інших відповідних структурних частин. Така пропозиція обговорюється за скороченою процедурою, після чого приймається процедурне рішення. У разі внесення Погоджувальною радою пропозицій щодо послідовності розгляду структурних частин законопроекту така пропозиція ставиться на голосування без обговорення до початку розгляду законопроекту.

Стаття 121. Особливості голосування при розгляді законопроектів у другому читанні

1. Верховна Рада проводить голосування по кожній пропозиції, поправці, відхиленій головним комітетом, якщо на цьому наполягає ініціатор внесення - суб'єкт права законодавчої ініціативи.

2. Після завершення розгляду пропозицій, поправок, що надійшли до відповідної статті законопроекту, Верховна Рада проводить голосування щодо статті в цілому.

3. У разі якщо не надійшло пропозицій і поправок до статей або немає зауважень до запропонованого головним комітетом тексту законопроекту і народні депутати, пропозиції чи поправки яких відхилені головним комітетом, не наполягають на їх голосуванні, головуючий на пленарному засіданні може об'єднати голосування в цілому щодо декількох таких послідовно розміщених статей. Їх текст підлягає оголошенню, якщо на цьому наполягає хоча б один народний депутат.

4. У разі якщо жоден із внесених на друге читання варіантів статті голосуванням не підтримано, стаття вважається відхиленою.

5. Після завершення постатейного розгляду законопроекту Верховна Рада проводить голосування щодо прийняття законопроекту в другому читанні. Якщо до законопроекту немає зауважень народних депутатів, головуючий на пленарному засіданні може поставити його на голосування в цілому як акт Верховної Ради.

6. Голосування законопроекту в цілому не проводиться, якщо внаслідок неприйняття Верховною Радою тих чи інших статей законопроекту або суттєвої зміни запропонованої головним комітетом редакції окремих структурних частин законопроекту в тексті виникають суперечності чи прогалини, які виключають можливість застосування норм законопроекту після його остаточного прийняття та набрання ним чинності.

7. Якщо законопроект не поділяється на статті, пункти, то на голосування ставляться окремо назва законопроекту, його текст та законопроект у цілому.

Стаття 123. Рішення за результатами розгляду законопроекту в другому читанні

1. За результатами розгляду законопроекту в другому читанні Верховна Рада приймає рішення про:

1) прийняття законопроекту в другому читанні та доручення головному комітету підготувати його до третього читання;

- 2) відхилення законопроекту;
- 3) прийняття законопроекту в другому читанні та в цілому;
- 4) прийняття законопроекту в другому читанні, за винятком окремих розділів, глав, статей, частин статей, та направлення їх головному комітету на доопрацювання з наступним поданням законопроекту на повторне друге читання;
- 5) повернення законопроекту головному комітету на доопрацювання з наступним поданням на повторне друге читання.

2. У разі прийняття рішення, передбаченого пунктом 4 частини першої цієї статті, Верховна Рада визначає частини, розділи, глави, статті, частини статей, що підлягають доопрацюванню.

3. Законопроект вважається відхиленим, якщо жодне із запропонованих у пунктах 1, 3-5 частини першої цієї статті рішень не отримає на підтримку необхідної кількості голосів народних депутатів.

4. Якщо запропонований головним комітетом текст законопроекту прийнято без внесення змін до нього, якщо до нього немає зауважень відповідних структурних підрозділів Апарату Верховної Ради, Верховна Рада може прийняти рішення про прийняття законопроекту в другому читанні та в цілому.

Стаття 125. Внесення поправок перед розглядом законопроекту у третьому читанні

1. До законопроекту, який готується до третього читання, поправки вносяться у 5-денний строк після дня попереднього читання.

2. До третього читання законопроекту, який готується головним комітетом, вносяться лише поправки щодо внесення виправлень, уточнень, усунення помилок, суперечностей у тексті законопроекту, а також поправки, внесені з метою узгодження між собою структурних частин прийнятого у другому читанні законопроекту без зміни його змісту. Будь-які інші поправки відхиляються головним комітетом без розгляду їх по суті.

Стаття 126. Строки надання народним депутатам законопроектів, підготовлених до третього читання

1. Законопроект, підготовлений до третього читання, разом із висновком головного комітету та іншими супровідними документами щодо нього надається народним депутатам не пізніше як за п'ять днів до дня його розгляду.

2. Законопроект, підготовлений до третього читання, має бути завізований головою головного комітету, керівником секретаріату цього комітету та керівниками юридичного і редакційного підрозділів Апарату Верховної Ради. Якщо законопроект завізований із зауваженнями, вони додаються до супровідних документів, які надаються народним депутатам разом із законопроектом.

Стаття 127. Супровідні документи, що подаються до законопроектів, підготовлених до третього читання

1. Для розгляду законопроекту в третьому читанні головним комітетом подається порівняльна таблиця, яка містить остаточну редакцію законопроекту і складається відповідно до вимог цього Регламенту (стаття 118).

2. Одночасно із законопроектом, підготовленим до третього читання, головним комітетом подаються:

1) перелік законів, до яких у зв'язку з прийняттям цього закону необхідно внести зміни (за їх наявності);

2) одержаний головним комітетом, у разі необхідності, від Кабінету Міністрів України план організаційних, кадрових, матеріально-технічних, фінансових, інформаційних заходів для введення в дію закону після прийняття законопроекту;

3) проекти актів Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, прийняття яких передбачено в законопроекті, що розглядається, або є необхідним для введення відповідного закону в дію, якщо Верховною Радою приймалося рішення про необхідність розробки таких проектів актів.

Стаття 128. Розгляд законопроектів у третьому читанні

1. У третьому читанні розглядаються і приймаються рішення щодо поправок (внесення виправлень, уточнень, усунення помилок, суперечностей в тексті законопроекту), поданих після прийняття законопроекту в другому читанні.

2. Розгляд законопроекту у третьому читанні включає:

1) голосування щодо статей законопроекту, текст яких зазнав змін після їх прийняття у другому читанні;

2) голосування щодо проекту постанови, внесеного народними депутатами - членами головного комітету, про схвалення підготовленого Кабінетом Міністрів України плану організаційних, кадрових, матеріально-технічних, фінансових, інформаційних заходів щодо введення в дію закону після прийняття законопроекту;

3) голосування законопроекту в цілому.

3. Після прийняття закону в цілому внесення до його тексту будь-яких змін (за винятком виправлення граматичних чи технічних помилок) допускається лише за пропозицією Голови Верховної Ради України в порядку, визначеному цим Регламентом (стаття 131).

Стаття 129. Рішення за результатами розгляду законопроектів у третьому читанні

1. За результатами розгляду законопроекту у третьому читанні Верховна Рада може прийняти рішення про:

1) прийняття закону в цілому і направлення його на підпис Президенту України;

2) перенесення голосування щодо законопроекту в цілому у зв'язку із прийняттям рішення про перенесення розгляду законопроекту або до подання Кабінетом Міністрів України проектів актів, прийняття яких передбачено в законопроекті, що розглядається;

3) схвалення тексту законопроекту в цілому і винесення його на всеукраїнський референдум;

4) відхилення законопроекту.

2. У разі прийняття рішення, зазначеного в пункті 3 частини першої цієї статті, винесення законопроекту на всеукраїнський референдум та визначення його результатів здійснюються відповідно до положень Конституції України та законів, що регулюють питання проведення всеукраїнського референдуму.

3. У разі якщо Верховною Радою не прийнято жодного з передбачених пунктами 1-3 частини першої цієї статті рішень, законопроект вважається відхиленим.

Модульний контроль № 6

ТЕРМІН ВИКОНАННЯ ДО 29.10.2021 р.

До уваги студентів! Для опрацювання модульного контролю вам рекомендовано:

Дати відповідь на три питання, в залежності від варіанту, та надіслати їх на перевірку.

Для задовільного рівня достатньо просто відповідей за опрацьованим матеріалом

Для достатнього та відмінного рівня вам додатково рекомендовано дати відповідь на питання вашого варіанту **позначене ***.

Виконані роботи мають містити титульну сторінку, де необхідно зазначити наступне:

Модульний контроль № 6
з дисципліни «Конституційне право України»
Варіант № ____
студента-(ки) групи П - ____

 (ПІБ)

Оцінка буде виставлятися з урахуванням повноти відповіді, правильності, сучасності підібраних матеріалів та охайності в оформленні (**вимоги до оформлення наведені в Додатку 1**).

Номер варіанту визначається першою літерою прізвища студента відповідно до наведеної таблиці:

Варіант № 1	А, Д, З, П	1. Визначте та охарактеризуйте поняття виборів та їх соціальна функція. Види виборів 2. Проаналізуйте порядок <u>оскарження рішень, дій чи бездіяльності, що стосуються виборчого процесу</u> 3. Визначте та охарактеризуйте компетенцію Верховної Ради України: поняття, конституційне закріплення 4.* Соціальне призначення законодавчої влади
Варіант № 2	Г, Ж, К, Ф, Щ	1. Визначте та охарактеризуйте поняття виборчого процесу та його суб'єкти 2. Охарактеризуйте орган державної влади, як засіб реалізації державної влади 3. Проаналізуйте контрольні повноваження Верховної Ради України стосовно Президента України та органів виконавчої влади

		4.* Чи потрібен Україні двопалатний Парламент?
Варіант № 3	Б, Л, С, Ш	<ol style="list-style-type: none"> 1. Проаналізуйте виборче право України. Охарактеризуйте принципи виборчого права та їх закріплення в Конституції України 2. Визначте та охарактеризуйте поняття та риси органу державної влади 3. Проаналізуйте установчу та контрольну компетенцію Верховної Ради України 4.* Верховна Рада в механізмі державної влади
Варіант № 4	В, Н, Р, У, Х	<ol style="list-style-type: none"> 1. Охарактеризуйте територіальну організацію виборів 2. Проаналізуйте закріплення системи органів державної влади в Конституції України 3. Проаналізуйте конституційний статус Верховної Ради України 4.* Особливості депутатської «ініціації»
Варіант № 5	Є, М, Т, Ц, Ю	<ol style="list-style-type: none"> 1. Проаналізуйте списки виборців та порядок їх формування 2. Визначте та охарактеризуйте види органів державної влади 3. Охарактеризуйте парламент та його ознаки. Види парламентів 4.* Проблема визначення народу як суб'єкта права законодавчої ініціативи
Варіант № 6	І, О, Ч, Я	<ol style="list-style-type: none"> 1. Проаналізуйте виборчу систему: поняття та види виборчих систем 2. Визначте і проаналізуйте статус виборчих комісій 3. Охарактеризуйте порядок проведення передвиборної агітації 4.* Особливості законотворчого процесу у Верховній Раді України

Виконані завдання в форматі **.doc (ворд)** надсилайте на перевірку на пошту:

Група П-31, викладач Бубненко О.О – bubnenkova.work@gmail.com

Група П-32, викладач Шиян О.М. - Shiuanoksana2020@gmail.com

Додаток 1

Модульна роботи викладається державною мовою на стандартних аркушах формату А-4 (210 x 297).

Робота друкується шрифтом Times New Roman, 14 кеглем;

вирівнювання - “За шириною”;

міжрядковий інтервал “Полуторний” (1,5 Lines);

абзацний відступ – п’ять знаків (1,25 см);

верхнє і нижнє поле – 2 см., лівє – 2 см, правє – 1 см.

Абзацний відступ має бути однаковим у всьому тексті і дорівнювати п'яти знакам (1,25 см). Нумерація сторінок має бути наскрізною. Порядковий номер сторінки позначають арабською цифрою і проставляють у правому верхньому куті сторінки.